

діяльності правоохоронних органів є інформатизація підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність.

Наказом Національної Поліції України № 228 від 30 грудня 2015 р. було створено Департамент інформаційної підтримки та координації поліції «102», який здійснює інформаційно-пошукове забезпечення правоохоронної діяльності, а також захист персональних даних під час їх обробки у структурних підрозділах Національної поліції України. Цей Наказ регулює інформаційно-пошукову та інформаційно-аналітичну діяльність, а також обробку персональних даних в органах і підрозділах Національної поліції [2].

Головним завданням використання інформаційно-комунікаційних технологій у підрозділах Національної Поліції України є: отримання інформації у зручному для користування вигляді співробітниками та підрозділами Національної Поліції для розслідування кримінальних правопорушень, а також розшуку злочинців, збирання та оброблення аналітичної, статистичної та контрольної інформації для оцінки ситуації та прийняття відповідних рішень на всіх рівнях підрозділів Національної поліції, а також для забезпечення захисту інформації.

Отже, можна зробити висновок, що використання інформаційно-комунікаційних технологій є однією з головних умов покращення роботи щодо встановлення особи підозрюваного, а також його розшуку та функціонування правоохоронної системи загалом. Але, нажаль, повною мірою це застосувати неможливо через проблеми фінансового забезпечення та недостатній рівень володіння співробітниками відповідними навичками поведінки з новою технікою та новими системами. У нашому сучасному світі абсолютно кожен працівник правоохоронних органів повинен бути прогресивним користувачем інформаційно-комунікаційних технологій. Також працівникам варто проходити курси підвищення кваліфікації задля отримання нових навичок, знать та умінь та підвищення своєї професійної майстерності.

Список використаної літератури:

1. Рогатюк І.В. Використання інформаційних технологій у досудовому розслідуванні: сучасний стан і перспективи розвитку/ І.В. Рогатюк // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2013.

2. Департамент інформаційної підтримки та координації поліції «102» Національної поліції України. URL: <https://declarations.com.ua/office/>

УДК 340.134

ЕДУАРД ОЛЕКСАНДРОВИЧ МУЗИЧУК

студент факультету № 6 Харківського національного університету внутрішніх справ

ВИДИ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ЇХ ІНФОРМАЦІЙНО-СОЦІАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ

Беручи до уваги загальносвітовий історичний досвід будування громадянських суспільств та державних утворень, який досліджували різноманітні вчені, більшість представників демократично-розвиненого, правового людства дійшли до логічного висновку про те, що одним з ключових фундаментальних засад стабільності та благополуччя в суспільстві, окремій державі й у світі в цілому є юридична відповідальність суб'єктів суспільних правовідносин.

Ця правова дійсність стосується однаково як відносин у сфері публічного, так і відносин у сфері приватного права. Адже у першому випадку мова йде про невідворотність покарання для особи, яка наносить, або вже принесла шкоду певним законним інтересам держави, суспільства чи окремій людині. Тобто діяння правопорушника зачіпляють сфери суспільного життя, які охороняються законом і саме тому визначаються як суспільно-небезпечні, винні діяння. Як правило, в більшості випадків протиправні діяння більшості суб'єктів суспільних правовідносин охоплюються, вивчаються та систематизуються галузями права. До сфери публічного права, окрім кримінального, входять ще такі галузі права як конституційне, адміністративне, фінансове та інші. Більш того, суб'єктами правовідносин, які нестимуть юридичну відповідальність у разі скоєння ними певного злочину чи правопорушення можуть бути не тільки фізичні, але й юридичні особи. За для яскравого та зрозумілого навіть звичайному громадянину, не наділеному глибокими юридичними знаннями прикладу, можна взяти випадок забруднення навколишнього середовища певним промисловим заводом чи фабрикою, які входять до складу якогось підприємства. У такому випадку, увесь встановлений, юридично доведений у судовому порядку обсяг шкоди, завданої природному середовищу, а також життю і здоров'ю окремих фізичних осіб зокрема, буде відшкодовуватися з активів юридичної особи (в даному випадку підприємства-власника заводу), а вже потім шляхом регресної вимоги з боку цього підприємства деякий обсяг майнових витрат буде стягнений з конкретних осіб-винуватців цієї трагедії.

Наведена ситуація є прикладом застосування одразу декількох правових сфер, адже наслідки такої шкідливої діяльності підприємства будуть розглядатися не тільки з точки зору публічно-правових галузей, які тут вочевидь присутні. Окрім кримінального та екологічного права, в цій справі наявним є порушення норм приватного права. Бо, окрім високої вірогідності спричинення шкоди життю та здоров'ю фізичних осіб, які охороняються кримінальним правом, існує також загроза заподіяння майнової шкоди фізичним та юридичним особам, на кшталт штучно заподіяного неврожаю на ділянках, які постраждали від шкідливих промислових викидів, або спричинення умов, за яких суб'єкти правовідносин будуть вимушені не з'являтися на своїх ділянках та користуватися ними деякий час, через високий рівень забрудненості. Усі ці питання у подальшому неодмінно будуть розглядатися як приватноправові спори.

Сторонами таких спорів відповідно стануть підприємство, як юридична особа, діяльність якої спричинила шкоду і збитки, а з іншого боку будуть фізичні та юридичні особи, яким ці лиха були завдані, і які, згідно з чинним законодавством будуть вимагати відшкодування, або компенсації ним усіх нанесених перешкод. Отже з цього походить що усі ці приватноправові процесуальні спори у даному випадку неминуче будуть охоплюватись галуззю цивільного права.

Такий приклад був наведений для того, щоб якомога краще проілюструвати вплив юридичної відповідальності на будь-які суспільні правовідносини, до якої б галузі права вони не відносились. Саме такі риси юридичної відповідальності як неодмінна невідворотність суспільно-правових наслідків за кожне вчинене діяння, а також забезпечене державним примусом заохочення осіб-учасників суспільних правовідносин за дотримання встановлених у державі правових норм, які натомість знайшли своє юридично-оформлене відображення у різноманітних законах, та підзаконних нормативно-правових актах (укази, рішення, ухвали, розпорядження) є головними для визначення сутності та соціального призначення юридичної відповідальності. Поруч із цим, необхідно зазначити що фактор юридичної відповідальності має величезне значення для майбутнього створення в країні надійного державно-правового механізму, який би ефективно охороняв та забезпечував свободи, права та законні інтереси усіх, без винятку суб'єктів правовідносин.

В наші часи, коли політичним керівництвом держави відкрито проголошується намір підтримувати безперервний рух країни на шляху до євроінтеграції, поряд з необхідними для цього економічними реформами має бути проведена ретельна і зважена перевірка чинного законодавства щодо його відповідності заявленим про-європейським критеріям і принципам, а також сучасного стану вітчизняної правової системи загалом. Багатьма фахівцями зазначається що до питань, які потребують більш прискіпливішого вирішення, окрім судової та правоохоронної сфери, відноситься також і питання сучасного місця юридичної відповідальності у вітчизняній правовій системі. Більш того, абсолютно доведеним є те, що юридична відповідальність за своєю природою тісно взаємодіє та співіснує з багатьма іншими галузями і сферами публічних й приватних суспільно-правових відносин. Адже вона є однією з невід'ємних рис функціонування вітчизняного судоустрою, який здійснює правосуддя на території держави, а також відіграє важливу роль у повсякденній діяльності правоохоронних органів України. Отже у підсумку слід зазначити, що юридична відповідальність є однією з невід'ємних складових функціонування державно-правового механізму сучасної держави.

УДК 378.14

АЛІНА ГРИГОРІВНА ГАРКУША

старший викладач кафедри кримінального процесу, к.ю.н., доцент
Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ